

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 8584/2021
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Југослав Војнић Хајдук, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици и Града Суботице, кога заступа Градско правобранилаштво Града Суботице, ради утврђења, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 658/21 од 29.04.2021. године, у седници одржаној дана 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог Града Суботице изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 658/21 од 29.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог Града Суботице изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 658/21 од 29.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 336/20 од 23.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца стекла право сувојине на $\frac{1}{2}$ дела непокретности уписаној у лн. бр. .. КО ..., описаној као викенд кућа у површини од 68m^2 , зграда број 1 изграђена на парцели бр. .. КО ..., описаној као земљиште под зградом објектом у површини од 68m^2 , укупне површине предметне парцеле 68m^2 , као и право коришћења на $\frac{1}{2}$ дела наведене парцеле, што су тужени Република Србија и Град Суботица дужни признати и трпети да се у јавним књигама тужилца упише као сувласник наведене викенд куће и као корисник описане парцеле. Ставом трећим изреке, одлучено је да трошкови овог парничног поступка падају на терет тужиле.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 658/21 од 29.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог Града Суботице и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву о праву коришћења на парцели бр. .. КО ... . Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог Града Суботица за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену друготужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права с`тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиле за утврђење права коришћења на $\frac{1}{2}$ дела предметне парцеле по основу одржаја одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 28. Закона о основама својинскоправних односа и члана 102. Закона о планирању и изградњи, којим се дозвољава конверзија права коришћења грађевинског земљишта, па се институт одржаја по аналогiji примењује и на право коришћења. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Друготужени указује на постојање другачије одлуке (али исту не прилаже уз ревизију). Међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије друготуженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужене. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине у овој правној ствари је поднета 08.04.2020. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић